

- 43 Ἐρομένου δέ τινος, Ποῖα νομίζεις εἶναι τὰ ἐν Ἄιδου; Περί-
μεινον, ἔφη, κάκειθ' ἐπιτελεῖν σοι ἐπιστελῶ.
- 44 Ἀδμήτῳ δέ τινι ποιητῇ φαύλῳ λέγοντι γεγραφέναι μονόστιχον
ἐπίγραμμα, ὅπερ ἐν ταῖς διαθήκαις κεκέλευκεν ἐπιγραφῆναι αὐτοῦ
τῇ στήλῃ—οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν, 5
- Γαῖα λάβ' Ἀδμήτου ἔλυτρον, βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός—
γελάσας εἶπεν, Οὕτω καλὸν ἐστίν, ὦ Ἀδμητε, τὸ ἐπίγραμμα,
ὥστε ἐβουλόμην αὐτὸ ἤδη ἐπιγεγράφθαι.
- 45 Ἴδων δέ τις ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἶα τοῖς γέρουσιν ἐπικεικῶς
γίνεται, ἤρετο, Τί τοῦτο, ὦ Δημῶναξ; ὁ δὲ μειδιάσας, Χάρων με 10
ἔδακεν, ἔφη.
- 46 Καὶ μέντοι καὶ Λακεδαιμόνιον τινα ἰδὼν τὸν αὐτοῦ οἰκέτην
μαστιγοῦντα, Παῦσαι, ἔφη, ὁμότιμον σαυτοῦ τὸν δούλον ἀπο-
φαίνων.
- 47 Δανάης δέ τινος πρὸς τὸν ἀδελφὸν δίκην ἐχούσης, Κρίθητι, ἔφη, 15
οὐ γὰρ εἶ Δανάη ἢ Ἀκρισίου θυγάτηρ.
- 48 Μάλιστα δὲ ἐπολέμει τοῖς οὐ πρὸς ἀλήθειαν ἀλλὰ πρὸς ἐπί-
δειξιν φιλοσοφοῦσιν· ἓνα γοῦν ἰδὼν Κυνικὸν τρίβωνα μὲν καὶ
πήραν ἔχοντα, ἀντὶ δὲ τῆς βακτηρίας ὑπερον, καὶ κεκραγότα καὶ
λέγοντα ὅτι Ἀντισθένης καὶ Κράτητος καὶ Διογένους ἐστὶ ζηλω- 20
τής, Μὴ ψεύδου, ἔφη, σὺ γὰρ Ὑπερείδου μαθητῆς ὢν τυγχάνεις.
- 49 Ἐπεὶ μέντοι πολλοὺς τῶν ἀθλητῶν ἑώρα κακομαχοῦντας καὶ
παρὰ τὸν νόμον ἐναγώνιον ἀντὶ τοῦ παγκρατιάζειν δάκνοντας,
Οὐκ ἀπεικότως, ἔφη, τοὺς νῦν ἀθλητὰς οἱ παρομαρτοῦντες λέοντας
καλοῦσιν. 25
- 50 Ἀστεῖον δὲ κάκεινο αὐτοῦ καὶ δηκτικὸν ἅμα τὸ πρὸς τὸν
ἀνθύπατον εἰρημένον· ἦν μὲν γὰρ τῶν πιπτούμενων τὰ σκέλη καὶ
τὸ σῶμα ὅλον· Κυνικοῦ δέ τινος ἐπὶ λίθον ἀναβάντος καὶ αὐτὸ
τοῦτο κατηγοροῦντος αὐτοῦ καὶ εἰς κιναιδίαν διαβάλλοντος,
ἀγανακτήσας καὶ κατασπασθῆναι τὸν Κυνικὸν κελεύσας ἔμελλεν 30
ἢ ξύλοις συντρίψειν ἢ καὶ φυγῇ ζημιώσειν· ἀλλ' ὁ γε Δημῶναξ